

stillet i Forbindelse med flere ærede Medlemmer, hvorimod jeg alene har stillet Forslaget under Nr. 40. Begge angaae Aldersgrændsen, og paa det sidstnævnte Sted foreslaaer jeg, at man kan affe'dige Officerer, naar de ere komne til en bestemt Alder, paa Grund deraf. Naar dette nemlig ikke udtrykkeligt staaer i Loven, forekommer det mig tvivlsomt, om Regjeringen er berettiget til at affe'dige en Officer i Hensyn til Alderen, thi, selv om der staaer, som her er foreslaaet, at en Officer i en vis Alder er berettiget til at søge sin Affe'd, ligger der dog ikke umiddelbart deri, at Regjeringen, naar der ikke støder noget Slags Svagelighed til, skulde kunne give ham Affe'd med Pension paa Grund af Alder. — Forslaget under Nr. 41 hænger sammen med Forslaget under Nr. 40 og giver en lignende Tilføielse med Hensyn til Officererne, som dette giver for Underofficernes Vedkommende. — Forslaget under Nr. 42 er blevet rettet ved Forslaget under Nr. 158, idet jeg deri har foreslaaet, at § 135 ogsaa skal bortfalde; jeg har anseet det for urigtigt her i Loven at beholde alle disse Detailbestemmelser angaaende Forfremmelse. — Bestemmelserne i § 153 om Tilgang til Spillemandsklassen forekommer mig ogsaa alfor meget at gaae i en Detail, som ikke behøves. — Under Nr. 159 har jeg stillet et Forslag om at udelade 2det Afsnit af § 112. Dette Forslag var ogsaa stillet ved forrige Behandling, men jeg har ikke villet undlade at drage det frem igjen, thi det er aabenbart, at der ved den omhandlede Bestemmelse vil bevirkes, at der til visse Tider kan komme endeel overtallige Væninger tilveie, uden at der er nogen virkelig Nødvendighed deraf, og dette forekommer mig at være meget urigtigt. De Indvendinger, den ærede Ordfører gjorde mod mine tidligere Udtalelser i denne Henseende, og som jeg siden har gjenne læst, have ikke kunnet forandre min Mening om Sagen; derfor har jeg atter opstillet Forslaget.

Suren: Jeg skal blot tillade mig nogle Bemærkninger om Forslaget under Nr. 38. Foraa vidt det Forslag, der under Nr. 36 er stillet af den ærede sidste Taler om, at 27 Paragraffer skulle udgaae af Lovforslaget, hvilke

Paragraffer ifølge hans Formening vedrøre Skolerne, men som i Virkeligheden vedrøre Forfremmelse og Afgang, skulde blive forkastet, bliver der Tale om Forslaget under Nr. 38, som gaaer ud paa ved en Forandring i 2det Stykke af § 113 at foranledige, at Forfremmelsen fra Premierlieutenant til Capitain udelukkende skal skee efter Aldersordenen. Saaledes som Forslaget er blevet fremsat af en af Forslagsstillerne, frygter jeg imidlertid for, at det kan blive mindre heldigt forstaaet, og derfor vil jeg tillade mig at fremsætte, hvorledes jeg opfatter det. Der staaer i det sidste Stykke af § 113: „Forfremmelsen finder Sted hver 3die Gang ved Valg, de øvrige Gange efter Aldersordenen mellem dem, som egne sig til Forfremmelse“, men Forslagsstillerne ville have den Deel deraf borttagen, som vedkommer Forfremmelsen ved Valg, og ville kun beholde Forfremmelsen efter Aldersordenen, hvorhos de tillige ville have de Ord udeladte, som sige, at Forfremmelsen skal skee mellem dem, som egne sig til Forfremmelse. Forholdet er nu saaledes, at, naar der er en Vacance i Capitainklassen, og en Officer skal forfremmes fra Premierlieutenant til Capitain, undersøges det først, hvorvidt den ældste egner sig til en saadan Forfremmelse. Gjør han ikke det, gaaer man ham forbi til den næste, og, egner han sig heller ikke dertil, gaaer man videre, indtil man kommer til en Officer, der kan forfremmes. Saavidt jeg veed, er Forholdet saaledes ved Hæren; men idetmindste er det saaledes ved Flaaden. De, der forbigaaes, blive staaende i Lieutenantklassen, men, vedtages det Forslag, at Forfremmelsen udelukkende skal skee efter Aldersordenen, kan man ikke godt følge den anførte Fremgangsmaade. Det vil være urigtigt at lade en Lieutenant blive forfremmet til Capitain, naar han ikke egner sig dertil, og jeg antager derfor, at man vil gaae saaledes frem, at man ved en Vacance først tænker paa den ældste Premierlieutenant, men, hvis han ikke egner sig til at forfremmes til Capitain, affe'diger man ham og gaaer da til den næste Premierlieutenant og saa fremdeles. Hvis Forslaget havde lydt saaledes: „Forfremmelsen skeer udelukkende efter Aldersordenen mellem dem, som egne sig dertil,“ var Forholdet blevet, som